

Knold på banen

Ugen har mildest talt budt på en god del besynderlige episoder. Internationalt fra masseslagsmål til kasten med diverse genstande. Herhjemme trods alt lidt mere fredeligt trods en heftig optakt til Brøndby og FCK aftenen før derbyet. Jeg håber, at man efterhånden finder midler til at få bremset den ene % tosser, der ødelægger det for alle andre (og ikke mindst for klubkassernes økonomi). Jeg har selv haft fornøjelsen af i embeds medfør flere gange at lande på en S-togstation sammen med en flok af de vilde, som bare skulle frem til stadion. Det var ikke nogen ubetinget rar oplevelse. Men jeg undveg dog et slagsmål i Lyngby for nogle år siden, da FCK var på besøg (og nogle fans ikke var tilfredse efter kampen).

I det hele taget synes begivenhederne uden for banen efterhånden at fylde lige så meget som dem inde på den. Måske skulle man kaste et blik på England, som fik bugt med en god del af hooligan-væsenet får en del år siden. Jeg var på kursus i England for vel snart 35 år siden, og her indgik en ligakamp som ét af programpunkterne. Vi blev simpelthen sat af i et nogenlunde afsides område, så vi kunne styre uden om fanggrupperingerne. Men det er blevet i den grad meget bedre siden. Uden at verden nogensinde bliver perfekt. En enkelt idiot kan ødelægge det for frygtelig mange andre.

Herhjemme synes det primært at koncentrere sig om derbies. Det kan selvfølgelig også være galt nok, men alligevel. Det må være muligt at opføre sig civiliseret. Da vi mødte Irland for få år siden i en ret så afgørende kvalifikationskamp, var der højt humør, og jeg landede i min billetkø sammen med en flok irske fans, som bare var glade (og uden tvivl var fyldt godt op med øl), men alt var fred og fordragelighed. Nu endte det hele uafgjort, og det gjorde måske også noget, men jeg kan alligevel ikke lade være med at tænke på den generelle britiske mentalitet. Det kan sagtens være, at engelske fans er splittet på kryds og tværs, men går man til Skotland og Irland er det altså en anden historie. Her vil man i det store og hele bare have fest og farver, selv om derbies også dér har deres egen historie.

Ugen har ellers budt på en række historier, som har kastet diverse mails af sig i indbakken. Det har primært handlet om situationer fra sidste uges Superliga-runde. Topscoreren er Viktor Claessons spark i hovedet i en Brøndby-spiller. Hvorfor er det ikke en udvisning eller en accept af, at dette er tilfældigt?

Det giver mig anledning til lige at repetere spillereglerne her (igen, igen). Jeg kommenterer ikke på danske situationer, som er foregået i går eller forgårs. Det vil simpelthen ikke være fair for nogen parter. Vi er nødt til at vente på de rapporter, som tikker ind fra vores observatør på stadion samt personen i VAR-vognen. De kan have en helt anden opfattelse af situationen, end vi andre har. Og når rapporter kommer ind, er min deadline i reglen overskredet.

Det samme gælder, hvis situationer potentielt kunne blive genstand for disciplinærsager. I så fald kunne jeg lynhurtigt blive inhabil – og det er i øvrigt også instruktionen til dommerne: udtal jer aldrig om noget, som kan blive en sag. Det kører i sit helt eget særskilte system – og sådan skal det være.

Men på det helt generelle plan kan jeg sige, at en fod i hovedet på en modspiller kan aldrig være tilfældigt. Men tingene er ikke sorte eller hvide. Hvem strækker benet, hvem bøjer sig ned osv. Under alle omstændigheder vil der som minimum være en forseelse til farligt spil – men hvilken vej?

En helt anden historie er den, som kan udspille sig om de mærkværdigheder, som fra tid til anden sker i breddefodbolden. En god tidligere kollega og flittig mailskriver henledte mig til et kampreferat fra serie 2 i lokalavisen, som gengav noget, som jeg simpelthen troede måtte være løgn.

Med forbehold for, at alle implicerede er citeret og refereret korrekt, synes det som om, at dommeren har haft nogle markeringskegler stående på selve mållinjen (dog uden for målet). Udeholdet beder ham flytte dem, da de flere gange har generet og ændret boldens retning. Svaret skulle have været, at de var gode for ham, for så kunne han bedre se linjerne i det skarpe solskin. Og i øvrigt var keglerne at betragte som knolde på banen.

Med al respekt – dette er det rene galimatias. Det gode er, at det ikke synes at have været kampafgørende på nogen måde. For ellers havde vi i den grad haft balladen. Lokalavisen nævner dommeren ved navn – det har jeg ikke behov for. Jeg er ligeglad med personer, men jeg ser på de ting, som foregår.

For det første må en dommer aldrig nogensinde sætte en kamp i gang, hvis der er uvedkommende objekter på banen. Argumentet med 'knold på banen' gælder jo kun, hvis der under kampen kommer uvedkommede ind: det kunne være en løsgående hund, en kastet toiletrulle, en baneløber eller whatever. Hvis dommerens argument skulle holde, kunne man jo for den sags skyld placere en ølkasse midt på banen og klassificere den som 'en knold på banen'.

For det andet bestyrker det lovgruppens mening om, at alle dommeren – fra elite til bredde – skal have en brush-up på teorien i form af en obligatorisk teorigennemgang hvert år. Det sker allerede nu – og kommer til at ske i løbet af det næste par måneder, før næste sæson begynder.

Vi kender alle historien om præsten, som konstaterede, at 'Her er argumenterne svage, så nu skal der tales med høj stemme og slås hårdt i bordet'. Man slipper – også på fodboldbanen – langt med at tale højt og bestemt, når der skal sælges en tvivlsom beslutning. Og den købes som regel, bare det bliver serveret tilpas overbevisende. Men vi kan ikke med god samvittighed have dommere løbende rundt, som opfinder deres egne regler, når de er i knibe.

Hvilket fører mig videre til, at IFAB (fodboldlovens øverste organ) som noget totalt revolutionerende har udarbejdet en læse-let udgave af fodboldloven. Den er primært beregnet på spillere, trænere, klubber, medier, tilskuere og alle andre interessenter, som måske ikke lige har energien til et fuldt dommerkursus eller et opslag for at finde fodboldloven på en hjemmeside. Den er også god til nyuddannede dommere, som forståeligt nok hurtigere kommer i tvivl.

Det er et initiativ, som vi i Danmark er meget glade for og faktisk ved flere lejligheder har efterlyst. Sagen lige nu er, at selv læse-let udgaven er en børste på 90 sider – og så har man ret genialt suppleret med et opslagsværk, hvor man kan gå baglæns ind og søge på nøglebegreber. Det fylder dog kun 80 sider.

Alt sat i relation til selv lovbogen, som i den internationale udgave ligger pænt over 200 sider – så der er vitterlig tale om en forenkling.

Det kunne ligge lige til højrebænet at lægge selve dokumentet (eller et link) ud på DBUs og lokalunionernes hjemmesider (og alle andre relevante steder – dommerklubber etc.)

Men vi lander selvfølgelig i de sædvanlige problemer: tid og økonomi. Oversættelse af en strengt faglig tekst på 170 sider fra engelsk er ikke helt for små børn. Forhåbentlig har vi noget klar omkring nytår, hvor man alligevel ikke har andet at foretage sig end at læse lovbøger...

Tilbage til overfladen: vi nærmer os en mildest talt historisk spændende afslutning på Superligaen, både i den ene og den anden ende. For slet ikke at tale om 1. division.

Foreløbig – nyd foråret og fuglene. Der er masser af dem på min lille matrikel. Det nærmer sig en fysisk test at servicere dem med korn, havregryn og kugler (og ikke mindst vand). Men de er rigtig gode til at holde humøret oppe hos mig og andre iagttagere, så det er en win-win situation.